

en saadan Lov kunde da det af mig reiste Spørgsmaal finde sin naturlige Afgjørelse. Der var i en lille Bemærkning af det ærede Medlem en tilsløret Insinuation, som jeg dog med største Fornøielse skal optage. Han sagde, at han kunde forstaa, at den midterste Del af Lovforslaget ikke vilde vække Tilfredshed her i Thinget, — det havde han gjort Regning paa, — men at han gjorde Regning paa, at, naar det mindre tilfredsstillende os, vilde det bestomere tilfredsstillende det andet Thing. Hvorfor ikke hellere sige rent ud, at den Indskrænkning, som Lovforslaget tilsmæladende gjør overfor Fodfolket, ikke vil vække Sympathi her, men at Udvidelsen for Artilleriets Vedkommende vil vække Sympathi hos Landsthinget? Jeg tror imidlertid, at, hvis det ærede Medlem har faaet det Indtryk, saa har han misforstaaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes). Personlig har jeg ikke udtalt mig for Noget; men jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har den Opfattelse, at Fodfolket har kun 12 Oberster, saa at hvad man igrigt bliver enig om med Hensyn til Lønningen, kan der kun blive 12 Oberster. Jeg er altsaa ingen Modstander.

Berg: Ja, Insinuation er jo intet Fornærmeligt, saa at jeg behøver ikke at tage det Ord ilde op, og naar en Sag er saa forstaaelig og gjennemsigtig, som det ærede Medlem her mener, saa synes jeg ikke, at den behøver nogen særlig Forklaring. Jeg vil dog sige, at mine Ord kunne betyde Andet end visse Officerer her i Thinget. Jeg kalder dette Thing et særligt Fodfolkesting; naar det ærede Medlem vil se paa Bevægelserne med Hensyn til Hærtillæget, saa vil jeg sige, at naar man skal særlig betegne dette Things Interesse, saa var den for faste Kadrer for Fodfolket og for deres Velbehagelighed (N. P. Jensen: Det er saa langt fra at være rigtigt som vel muligt). Saaledes forekommer det mig, at det vil stille sig. Det kan jo hænge sammen med en hel anden Opfattelse og Sagtagelse fra min Side, end at det ærede Medlem just behøver at tage det saa personligt. Nei, det var ikke, fordi dette Spørgsmaal om Forstaaelsen af Hærløvens § 138 jo nok kunde bringes paa Bane, at jeg omtalte det, men paa Grund af den Forundring, det vakte hos mig, at netop dette ærede Medlem gav sig til at paaanke en Anvendelse af denne Paragraf, som er gammel i Gaarde, som er brugt i 14 Aar, og som man ikke har benyttet Leiligheden til at faae forandret, da man havde Hærløven for. Det ærede Medlem mente, at vi to stode lige ansvarlige for den nye Lov. Jeg vil dog foreslaa det ærede Medlem at hufte paa vor Anmodning til

det ærede Medlem og hans Benner om blot at faae en tre Dages Tid, blot en kort Tid til Overveielse i et Udvalg af dette vidunderlige Forslag. Det var det ærede Medlem med til at negte os, man stænge os ude fra enhver Anledning til overhovedet at kunne ved bevislige Data i Noopaapege dem de Skavanker, Forslaget havde.

Formanden (Krabbe): Jeg skalde advare mod at komme ind paa en Forhandling om den meget omtalte Lov; det vilde neppe her være til nogen Gavn.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Boisen: Efter den Diskussion, Lovforslaget har foranlediget, vil jeg anse det for rigtigt, at det bliver undertastet en nærmere Drøftelse i Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa det henvis til det Udvalg, der behandler Sagen om Lønninger ved Hæren.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Boisen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen angaaende en Tillægsartikel til Møntkonventionen med Sverrig og Norge.

(Forslag til Beslutning findes i Tillæg A.)

Forslaget jattes under Forhandling.

Finantsministeren (Estrup): Den under 26de Mars 1881 afsluttede Konvention mellem Danmark, Sverrig og Norge om en Tillægsartikel til Møntkonventionen med Sverrig og Norge er foranlediget ved Begjæring fra den svenske Regerings Side om, at der, foruden de to bestaaende Hovedmønter i Gulb, Li- og Tyvekronestykker, endvidere som Konventionsmønt udpræges Femkronestykker i Gulb. Fra dansk Side har man ikke tillagt en saadan ny Mønt nogen stor Betydning for vor Cirkulation, med andre Ord, vi have ment, at vi hos os ikke savnede en saadan Mønt, og man har paa den anden Side ment, at Fordelen ved at have en saadan ny